

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 21. Pontificis querelæ contra hoc decretum: Ferdinandi responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

loca, hospitalia pauperum, & afflictorum, Sæcul XVI.
 sicut olim constituta fuerunt, ita nunc et A.C. 1555.
 iam constituantur, & foveantur, non ha-
 bita ratione, utrius illi sint religionis,
 quorum in usus hoc subsidium, & alimo-
 nia confertur. XIV. quodsi propter hanc
 alimoniam, ejusque modos lis oriatur, &
 disceptatio, de consensu partium arbitri
 deligantur, qui facta notione intra se-
 mestre tempus decernant, & statuant, quan-
 tum in ejusmodi usus, & ministeria de-
 cidi, & conferri debeat: XV. interea
 dum lis pendet, ii, quorum est conferre
 subsidium in eos usus, non impedianter
 in sua possessione, verumtamen quod anti-
 quitus dare solebant, nunc etiam conferant,
 donec lis expediatur.

§. XXI.

Pontificis querelæ contra hoc decretum.

Ferdinandi responsum.

Quamprimum summus Pontifex de hoc *Pallav. l. 13.*
 decreto fuerat certior factus, mox *c. 14. n. I. § 2*
 per Nuntium suum Delphinum apud
 Ferdinandum Regem graviter quereba-
 tur; verum hic insuperhabitibus ejusmo-
 di querelis ita respondit: „aperta ne-
 cessitas me ab omni culpa reddit im-
 munem, nec aliud præter maximum
 „Religionis augmentum quæro.. Quin
 imo referunt, quod Cæsar comperiens
 Pontificis indignationem propter hoc
 decre-

Sæcul. XVI. decretum conceptam ad suos familiares
A.C. 1555 dixerit: attendant ad Pontificis quere-
las, sequanturque Romanæ Curiæ præ-
cepta illi, qui fibi negotium faceffere vo-
lunt. Itaque summus Pontifex, cum se
sperni cerneret, altius adhuc instabat:
verum hac ipsa sua severitate magis ad-
huc animos exasperabat; quippe vehe-
mentius excandescens coram Caroli V.
Legato, ac Cardinale Augustano has mi-
nas protulit: „efficiam, ut Cæsar, &
„Ferdinandus cum maximo dolore suo
„intelligant, quam gravi injuria Sedem
„Apostolicam violarint: decretum igitur
„hoc ut revocent, constans peto, nisi me
„ad censuras provocare velint. „ Equi-
dem Orator Pontifici respondens com-
memorabat vires Protestantium in Ger-
mania, nuperumque contra Cæsarem
bellum, in quo parum abfuit, quin Cæ-
sar Oeniponti caperetur: nec minus ob-
tendebat jusjurandum, quod Imperator
& Ferdinandus præstiterant: at Papa
nihilo factus pacatior, de jurejurando
replicavit, quod ab omni Sacramento
liberet eos, & absolvat, immo imperet,
ut ad illud non attendant. De cœtero,
ubi de cauffa Dei agitur, non respicien-
dum ajebat ad consilia humana: his
addebat, quod Cæsar divina permissio-
ne adductus in periculum fuerit, cum
officium suum non fecerit pro eo, ac de-
buit,

buit, & potuit in Germania ad Sedis **Sæcul. XVI.**
Apostolicæ obsequium reducenda. **A. C. 1555.**

Applaudebat vehementi Pontificis fervori Carolus Caraffa (*) ejus Nepos, qui die septima Junii Cardinalium Collegio adscriptus militare genium, quamvis Romanam purpuram jam accepisset, nondum penitus exuerat, sed potius bellico æstro abreptus Pontifici auctor extiterat, ut non modo sacra, sed & profana potestate uteretur, hacque via promptam, magisque efficacem obedientiam a suis sibi polliceri posset. Itaque, inquietabat Cardinalis, gladium, ac potestatem temporalem sua Sanctitas non finat hebescere, eo quod altera fine ista vilesceret: confociatæ autem rebus maximis patrandis essent idoneæ.

(**) Verum Pontifex hisce Nepotis sui follicitationibus aliquamdiu obluctabatur, tandem vero assiduis ejusdem monitis expugnatus bello rebus suis admo-

(*) Hæc Continuator rursus ex suo Sarpi defloravit, quem tamen allegare non audebat, cum illius maledica commenta a Pallavicino loco a Continuator citato confutata noverat. Hæccine est Scriptoris Catholici (ut videri amat) integritas!

(**) Denuo hujus fabulæ testem haud alium habet Continuator, nisi Sarpium sum,

Hist. Eccles. Tom. XLII.

P

Sæcul. XVI. admodum pernicioſo ſeſe implicare sta-
A.C. 1555. tuit.

Præprimis ergo indignationem ſuam in Columnenes, ac Vitellios Domui Austriae addictiſſimos eo fine effundebat, ut duas haſce familias Gallis oppido adverſas vel ſubigeret, aut ſi poſſet, omnino deleret, nam non ſolum eorum, qui ſibi amicitia junctos perſequabantur, cruciatibus delectari cupiebat, ſed etiam opportunitatem nancisci volebat, qua Gallis magis adhuc luculenta amicitiae ſuæ ſpecimina exhibere poſſet.

§. XXII.

Senensis urbs Cæſari reddita.

Jam Pontificiæ indignationis obtentum percipiamus: cum enim annona in dies in Senensi urbe deficeret, civesque ulterius obſidionis impetum fuſtinendo impares eſſent, tandem die vigefima prima Aprilis deditio paſtis hiſce conditionibus facta eſt I. Cæſar civitatem, ac rempublicam Senenſium in ſuam, & Imperii fidem accipiat, ſalva libertate, ac Magistratum antiqua auſtoritate: II. prætorum oblivio inducatur, III. cives ſuis bonis, ac dignitati reſtituantur, liceret tam en iis, qui velint, vel ſolis, vel cum omni familia inde migrare, & quo videbitur, proficiſci; IV. ad tuendam, & conſervandam